

جوانییه کانی دو ۱۰۰ لہ ک۱۰۰ مہ ۱۰۰
شیعری ئا۱۰۰ نہ کانی مندا ۱۰۰
هوردوہ ۱۰۰ بوون

سه ديق سه عيد

□ واندزی

بـگومان، سروشتی فیزیکیانهی ژیا نه که ده بـ مرـ فـهـکان قـ ناغـهـکانی ژیا نیان له مندا ییه وه بـن تا پیر تی و سه ره نجام مردنیش، ئه وشـ وه دینامیکیه ژیا ن، گـایه که نه به ئاره زووی ئـمه ده وات، نه به ئاره زووی ئـمه ش ئاراسته که ی ده گـتـتـتـ. بـیه بـوام وایه ئه گـر مرـ فـهـکان بـیا ن بکرایه بگـه نه وه مندا ی، ئه واهه موویان گه وره یان جـ ده هـشتـ. بیرم ناکه و ته وه کـیه گوتویه تی: (مرـ فـهـکان که مندا یان حـزده که ن گه وره بن، که گه وره ش بوون، خـزگـه ده خـوازن مندا ی ببنه وه، خهونی مندا ی هکان دـته دی و گه وره ده بن، وهـ هـرگیزاو هـرگیز خهونی گه وره کان نایه ته دی و جارـکی دیکه مندا ی نابنه وه). دیاره ته مه نی مندا ی که هـمای ژیا نـکی پا ک و ساده و جوانه، لای هه موو مرـ قـکـ جوانی و به های تاییه تی .

بهو پـيـهـی مـرـقـف له مندا یدا هـشتا به وه یشوومه کانی ژیا نی گه وره یی
 ئاشنا نه بووه و ههرته نها چه ند خه ونـکی بچووکي هه یه که له
 یاریکردنـکی ساده دا بهرجهسته ده بن. وهـلـ کا تـ گه وره بوو، گرفت و
 خه ونه کانیش له گه یدا گه وره ده بن، دهره نجامیش بهر ژیا نـک
 ده که وـت، که هـنگه ههرگیزا و ههرگیز ویستی نه بوو بـت. له کـمه
 شیعرى (ئاوـنه کانی مندا ی هوردوهـلـ بوون) ئـمه تاسه ی قووـی
 مـرـقـفـک له گهـانه وه ی بـ مندا ی ده بینین، که هه موو خـزگه یه کی به
 ژیا نی ئه و کات ههـواسیوه و گه وره بوون وهـک هـمای ژیا نـکی ئاـزو
 بـ له ویشوومه ده بینـت.

به تایبەتیش لە زەمەنی ئاستادا، که خەریکه تەکنەلۆژیا مری قەکان
لە سیمای مری قانەییان دادەمایت. گەنەو بە منداڵی،
پانتایەکی گەورەیی لە شیعری ئیسماعیل بەرزنجی بە گشتی وئەو کەمە
شیعرەش گرتوو. بەلام ئەو گەنەوێ بە منداڵی، جیاوازی لە
گەنەوێ بەشەکی زەری شاعیرانی ئەمە که خەونی منداڵی لە چوونە
قوتابخانە و یاری کۆلیان و جەژن چەند دیاردەییەکی تەربەییە.

به ده ربـښـځـي کې تر، گهـڼـه وهی به رزنجی، گهـڼـه وهی که کی خود گه را یا نه نیه که لهـڼـه گه وهی منداځی خـځی به بیرنـځـه به ښـځـه وه، بهـځـو گهـڼـه وهی که سـځـه بڅـځـه کتیه که له پـه راوـځـه زیـه وه سیمـا کـځـه به یه تیـه کانی ژیا نی دوـځـه ځـی کـځـه مه لگای کوردی ده بینین، گهـڼـه وهی به رزنجی به و قووـځـه یه له و کـځـه مهـڼـه شیعـه دا، به بیر هـڼـه نا نه وه نیه، بهـځـو گهـڼـه وهی که له پـه راوـځـه زیـه وه مرځ سیمای ژیا نی ئاـځـو به بهای ئـځـه ستا، به راورد بکات به سیمای ژیا نی دوـځـه و جوانیـه کانی ژیا نی دوـځـه. ئـځـه به نا به ئه وه مان بیرچـځـه که هـمـو مان منداځی مان دیوه و هـزاران یادگاری و بیره وهی ئه و ئاـځـه مان له خـځـه دا ماوه، ئه و ئاـځـه گارانـه به ئـځـه به ځـه مان گوزارشت له ژیا ن ده که نـه کـځـه به که سـځـه کی تر، به یه ئه گـه ر گهـڼـه وه به منداځی کورت بکه یـه وه له هـڼـه کـځـه خـه سـځـه تی منا ځـه وهی وهی چوونه قوتا بخانه و یاریکـردن وهی ئه وهی به شـځـه ک له شاعیران تـځـه ی گه یشتوون، ئه و هـمـو مان ده توانین بگهـڼـه یـه وه به قـځـه ناغی منداځی و له تـځـه کـځـه کدا نمایشی ئه و زه مه نه بکه یـن. به من جیاوزکه وتنه وهی به رزنجی وه کو شاعیر ځـه له گهـڼـه ئه و انیتر لـځـه دایه. چونکه به رزنجی که ده گهـڼـه ته وه منداځی، ده گهـڼـه ته وه لای(هـره له یـځـه شـه مال سائب و مـځـه سقای چه می ئاـځـه زان وقهـڼـه می شیفـه رو مسته فا په ژارو پیربال مه حمود و سینگ کوتانی ژنان له سـه ر قه بران و ئامـځـه ری گـځـه رـه کـردن) و ده یان دیارده و بابه تی تـریش.

لـځـه ردها پرسپاری سـه ر هـځـه ته وه یه، به رزنجی به چـځـه له پـه راوـځـه زی گهـڼـه وه به منداځی باسی ئه وانه ده کات و به بیر ئـځـه مهی خوـځـه نه ران به گشتی و هـو لـځـه ریـه کانی به تایبه تی دـځـه ته وه؟ به رله وهی له سـه ر ئه و ځـه و انیـه ی شاعیر وه کو خوـځـه نه ر ځـه بوه ستین، ده مه و ئه و پرسپاره بکه که مرځ قی ئه و چه ر خه و به رزنجیش وهی یه کـځـه له و ان به چـځـه هـڼـه تامه زر ځـه گهـڼـه وه ن به منداځی؟ له کاتـځـه کدا دـځـه نیاشن ئه مه جگه له خـځـه یا و وه همـځـه هیچی تر نیه؟ نکو ځـه له وه ناکر ځـه تا ژیا ن به ره و پـځـه ش بچـځـه ت، ئاـځـه زیش ده به ځـه. ئـځـه به ئاـځـه ستا له زه مه نـځـه کدا ئه ژین، که زه مه نی خود گه را یی و کاـځـه بوونه وهی په یوه ندیـه کـځـه به یه تیـه کان و به به ها بوونی جوانیـه کانی ژیا نه.

له زه مه نـځـه کدا ئه ژین، که به هـځـه ی پـځـه شکه وتنه ته کنه لـځـه ریـه کان و ئه و به ریـه ککه وتنه ی مرځ ق و مـځـه دـځـه رنه، هـمـو و ئه و سیمـا کـځـه به یه تیـه نه ی ژیا نی مرځ قه کانی له دوـځـه دا له جوانی و میهره بانی و به خشنده یی پـځـه ده ناسرا یه وه، بوونیان نه ماوه. مرځ قی ئه و سـه رده مه به ځـه ی ده ژیت.

ئـه و تایبـتمه ندیـه له ژیا نی مرځ قی کور ددا، هـځـه کی کولتووری و

سـسـيـلـژـي درـژـي نـيـه وهـك ئەوـهـي مـرـڤـڤـكـي خـړـئاوـايـي هـەرـلـه
سـهـرـهـتاوـه له سـهـر بـنـهـمـاـي ژـيـانـي خـودـي و تاكه كه سـي خـځـي پـهـرـوـهـرـده
دـهـكـرـت، بـهـځـكو ئەو تـهـنـهـايـه كـوشـنـدـهـيـه و ئەو دابـځـانـه كـځـمـهـځـايـهـتـي و
خـودـيـهـي ژـيـانـي ئـځـمـه، بـهـرـمـهـبـنـاي ئـالـژـبـوونـي ژـيـان و دـيـارـده
تـهـكـنـهـلـژـيـهـكـانـي سـهـرـدـهـمـن. مـرـڤـڤـي ځـي ژـهـځـاـتـي، پـهـيـوـهـنـدـيـه
كـځـمـهـځـايـهـتـيـهـكـان بـهـبـهـځـك له سـيـما سـهـرـهـكـيـهـكـانـي ژـيـانـي خـځـي
دـهـزـانـت، چـونـكه ئەو له بـنـهـځـهـتـدا له چـوارـچـځـوـهـي ئەو پـهـيـوـهـنـدـيـه
كـځـمـهـځـايـهـتـيـه له گـهـځـي ئەوانـيـتـرـدا پـهـرـوـهـرـده كـراوـه و گـهـوـرـهـبـوـوه
وژـيـاوـه. كـاـتـځـي ئەو پـهـيـوـهـنـدـيـاـنـهـش نـهـمـان، ئـيـدـي له ئـاسـتـي بـوونـدا
هـهـسـت بـه نامـځـبـوونـځـكـي قـوـو دـهـكـات. ئـځـمـه نـاـځـي ئەوـهـمـان بـيـرـبـچـځـت كه
يـهـكـځـك لهـو هـځـكـارـانـهـي وـادـهـكـات مـرـڤـڤـي كـورد بـگـهـځـتـهـوـه ځـاـبـرـدـوـو، ئەو
پـهـيـوـهـنـدـيـاـنـه بـوـوه.

بـه تـځـځـوانـيـنـي مـرـڤـڤـي كـورد له ئـځـسـتـادا، ئەگـهـر جـوانـيـهـك هـهـبـوـو بـځـت،
ئـهـگـهـر پـيـرـځـيـي و چـځـځـكـي ژـيـان هـهـبـوـو بـځـت (كـهـلـهـځـاـسـتـيـشـدا وـاـيـه) ئەوـا له
دوـځـنـځـا دـاـبـوـوه. بـځـيـه بـهـرـدـهـوـام ئـاـرـهـزـوـويـي گـهـځـانـهـوـه دـهـكـات بـځـي
ځـاـبـرـدـوـو، ئەگـهـر چـي دـځـنـيـاشـه لـهـوـهـي كه ئەو گـهـځـانـهـوـهـيـه، نـاـتـوـانـځـت
ژـيـانـي ئەو له ئـځـسـتـادا بـگـځـځـځـت. له تـځـځـوانـيـنـي زـځـرـبـهـي هـهـرـه زـځـري
مـرـځـفـهـكـانـدا، ئـځـسـتـاي ژـيـان، هـځـمـاـيـه بـځـي ژـيـانـځـكـي بـځـي مـاـنـاو بـځـي بـهـځـي
دوور له هـهـمـوـو ئەو سـيـما جـوانـانـهـي له ژـيـانـي دوـځـنـځـيدا بـيـنـيـوـيـهـتـي.

بـځـيـهـشـه بـځـوـاي وـاـيـه ئەگـهـر جـوانـيـهـك هـهـبـوـو بـځـت له ژـيـانـدا، ئەوـا له
ځـاـبـرـدـوـو بـه جـځـما. له كـځـمـهـځـي شـيـعـري (ئاوـځـنـهـكـانـي مـنـداځـي هـورـدو
هـځـا بـوون) ځـاـبـرـدـوـو بـه گـشـتـي و مـنـداځـيـش بـه تـاـيـبـهـتـي هـنـگـدـانـهـوـهـيـهـكـي
قـوـوځـيـان هـهـيـه. بـهـرـزـنـجـي بـه تـاـسـهـيـهـك دـهـگـهـځـتـهـوـه جـوانـيـهـكـانـي دوـځـنـځـي
، كه هـهـمـوـو وځـنـه و دـهـرـبـځـيـنـه شـيـعـريـهـكـان جـځـرـځـك له هـهـسـتـځـكـي غـهـمـگـيـنـي
بـه مـرـځـفـد دـهـبـهـخـشـن له كـاـتـي خـوـځـنـهـوـهـيـان. بـه دـهـرـبـځـيـنـځـكـي تـر، ئـځـمـه
كـاـتـځـي ئەو شـيـعـرـانـه دـهـخـوـځـنـيـنـهـوـه، هـهـر تـهـنـهـا خـهـوـنـي گـهـځـانـهـوـهـي
شـاـعـيـرـځـك بـځـي ځـاـبـرـدـوـو نـاـبـيـنـين، بـهـځـكو له گـهـځـيـشـدا ځـاـبـرـدـوـوي خـځـمـان و
مـنـداځـي خـځـمـان دـځـتـهـوـه خـهـيـاځـي و هـاوشـځـوـهـي شـاـعـيـر غـهـمـگـيـن دـهـبـيـن. ئەو
گـهـځـانـهـوـهـيـه بـهـرـزـنـجـي شـاـعـيـر بـځـي ځـاـبـرـدـوـو، هـهـر تـهـنـهـا پـهـيـوـهـسـت نـيـه
بـه جـوانـيـهـكـانـي دوـځـنـځـي، بـهـځـكو پـاـځـنـهـري سـهـرـهـكـي هـهـځـاـتـنـه له ئـځـسـتـا كه
بـه هـهـمـوـو پـځـوـهـرـځـك هـهـځـگـري ژـيـانـځـكـي ئـاـځـځـو بـځـي مـاـنـايـه. بـهـرـزـنـجـي كه
دـهـگـهـځـتـهـوـه ځـاـبـرـدـوـو، دـځـنـيـاـيـه و دـهـزـانـت كه ئەمـه جـگـه لهـوـهـمـځـك ،
هـيـچـي تـر نـيـه.

وـهـځـي بـهـلـاي ئەو، گـهـځـانـهـوـه بـځـي زـهـمـهـنـي ئەوـكـات، زـځـر لهـوـه ئـاـسـوـودـهـتـره
كه مـرـځـفـد له ئـځـسـتـادا بـژـيـت. ځـاـبـرـدـوـو، هـځـمـاـيـه بـځـي ژـيـانـځـك كه بـهـهـمـوـو

سیماکانییه وه نهك ههر جیاوازتر بوو له ژیاڼی ئښستا، بهكو جوانتریش بوو. بیه بهرزنجی کات دهگهتهوه ابردوو، په یامی ئه وه له گهانه وه یه دا، هاو تاکردن و بهراوردکردنی ژیاڼی ئښستایه به دوڼه له هه موو ووه کانه وه. بهرزنجی له وه گهانه وه یه دا، مه به ستیه تی به خوښه ربښت سهرنج له جوانی و شکمه ندیی و پیرزیه کانی دوڼه بدنه. سهرنج له ژیاڼی ساده و ساکاری ابردوو بدنه، ئه وه سیمبولانه ی بهرزنجی له شیعره کانی دا وهك ئامازه یهك ب ابردوو باسیان دهکات، ده لالت له جوانی و پیرزیه کانی سهردهمك دهکهن. بهرزنجی له وه نه یه کی شیعری دا ده ښت:

بیری ههره له یله و بووکی تازه و
کیژره ئه سمه ر و یاردیل ده که م..

شاعیر لږه دا، دهگهتهوه سهردهمك كه ئه وه هونه رمه ندانه، دهنگی دیارو به چټی هونه ری ئه وه سهرده مه بوون. ئه وه سهرده مه ی هونه ری گډرانی، جوانی و چټکی تډابوو، وهك ئښستا گډرانی کوردی به بازاری نه بوو بوو، تا ئه وه اده یه ی هیچ نه ته وه یهك له دنیا دا، هڼده ی ئمه له وه هر مه بچو و که دا گډرانی بټی هه بټ! شه مال ساییب و فواد ئه حمه د، که ئښستاش به تاسه وه گو له گډرانیه کانیان ده گرین، گوزارشت له هونه رکی پ له چټو جوانی دهکهن. هڼمانه ب سهردهمك كه گډرانی وتن به ها و جوانی خه ی هه بوو، ئښستا به وه موو له شکره گډرانی بټی څه وه، ناتوانن تاسه ی بهرزنجی و من و هه زارانی دیکه ش بشکڼن. گهانه وه ب ههره له یڼ، گهانه وه یه ب زه مه نك كه هونه ر به شك بوو له سیمای نه ته وایه تی و جوانییه کانی ژیاڼ له وه سهردهمدا.

ئوه ئه وه جوانییه وا له شاعیر دهکات سهدان گډرانی بټی څی ئښستا له بیربکات و بگهتهوه لای ههره له یله شه مال ساییب. بهرزنجی شاعیر له گهانه وه ی ب ابردوودا، له پا نیشان دانی ههر و نه یه کی ابردوو، له ئښتادا امانده گرښت، گهانه وه ب ئه وه موو ناو و دیارده و شوڼ و جگه و ووداو به سهرها ته کان، گهانه وه یه که که ژیاڼی ئښستا بهراوردی دوڼه بکه ین و له پا یشیدا ب جوانییه کان بگه ڼین. بهرزنجی له وه دهقه یدا، پانښامای ژیاڼ له شه وه ی شریتی فلمکی سینه مایی دڼه ته وه بهرچاو. که و نه کانی ههر چه نده کڼ و تهلخ بوونه، وه له هڼشتا جوانن. بهرزنجی شاعیر له وه گهانه وه یه دا، هه موو سیماکانی ژیاڼی دوڼه، به گه لهك ئامرازو خه سته ده بینت. ته نانه ت باسی له گډره کړدن و مډله کانی قوماش و سیمای پر شکمه ندیی و به ریئانه ی مرغه کان و ژیاڼی پښمه رگایه تی ش دهکات. تا

ئەو ۋادەيەى خو ۋنەر يەك بە يەك ئەو ديمە نانى دۋنەو بەرچاۋ، لە خەياى ۋىدا ۋىنايان دەكات، بەرزنجى لەۋنەيەكى ديكەى شيعرىدا دەت:

بىرى كت ۋىخانەى ۋىماى،
تۋىمانەكانى جەودت ناجى و
شەپقە جوانەكەى ئەحمەد ئاكەدەكەم.

شاعىرە لۋىرەدا، سۋسىماى سەرەكى ژيان ئەو كات لەۋكەسايەتى و شوۋنەنە بەرجەستە دەكات. ئەو كەسايەتییانە، دەلالەت لە بوونى دياردەكانى زەمەنەك دەكەن كە لە ۋىبردوۋدا بوونيان هەبوو. كت ۋىخانەى ۋىماى، بە تەنھا ۋىما نىيە ۋىكت ۋىخانەيەك، بە ۋىكو نىشاندانى زەمەنەكە كە كت ۋىب و خو ۋىندەو و خو ۋىنەرى كت ۋىب، ئەو پەى بەھايان هەبوو. مەن لە بىرەوهرى چەندىن كەسايەتى هەول ۋىرىدا ئەو ۋىم خو ۋىندەتەو، كە زەمەنەك خەكى هەول ۋىر لە بەردەم كت ۋىخانەكاندا، ۋىزىيان دەبەست ۋىكۋىنى گۋىقارو ۋىژنامە، بە تاسەو چاۋەۋانى ھاۋكارى و بەيانيان دەكرد.

بە ھەموو پۋەرەك لە ھەفتاكان و ھەشتاكانى سەدەى ۋىبردوۋدا، خو ۋىندەو و خو ۋىنەرى كت ۋىب زۋىرتەر بوو لە زەمەنى ئۋىستا، بەرزنجى لە ۋىگەى ئەو كت ۋىخانەو، دەمانگە ۋىندەتەو سەردەمى خو ۋىندەۋارىى و پىرۋىزى كت ۋىب، سەردەمەك كە خو ۋىندەو بەشەك بوو لە ژيانى ۋىژانەى تاكەكان، تۋىمانەكانى جەودەت ناجى و شەپقەكەى ئەحمەد ئاكەش، گوزارشت لە مەرقى بەۋىقارو بىر كەرەو دەكەن.

ئەو مەرقانە، نەۋونەى ئەو ۋەھەندە مەرقىيەن كە لە زەمەنى ۋىبردوۋا بوونيان هەبوو. زەمەنەك كە مەرقى پايە و پىرۋىزى و پۋىگەى كەمەىيەتى و پىشەييانەى بەرزى هەبوو، زەمەنەك كات ۋىقوتابىيەكان مام ۋىستاكانى ۋىيان دەدیت، شەرم دايدەگرتن ۋىيان ھەشاردەدا. چونكە مام ۋىستا ئەو ۋەندە كارەكتەرەكى گەورە و پىرۋىز بوو. بە مام لە ئۋىستادا، مەرقى نەك تەنھا بوونەوهرەكى گەورە و ۋىزلەگىراۋنىيە، بگرە ھەموو ۋىژەك شەكىشى دەشكەنرەت لەلایەن ھاۋەگەزەكەيەو.

مەرقى ئەو سەردەمەى ئۋىمە، كۋا بىردەكاتەو! كۋا كت ۋىب دەخو ۋىندەتەو! مەرقى ۋىك ھەموو ژيانى ۋىژانەى لە نەۋچات و فەيسبۋوك و پۋىبجى و بەندى ۋىژەكان بەرۋىتە سەر، چەن دەتۋانەت ۋەك جەودەت ناجى ۋىبمەنەت؟ چەن سەلىقەى ئەو ۋەى ھەيە ۋەك ئەحمەد ئاكە شىكپەش و ۋىكپەش ۋىت؟ ئەوانەى ۋادەمەنن و ھەۋەستە دەكەن، بىر دەكەنەو،

کەسانی ئەقەلانی، بەرزنجی لە ځگەیی ئەو و ڤناکردنەو، دەمانگەتەو ئەو سەردەمەیی کە ژیان بەهاو پیرزی هەبوو، کە مرڤقەکان نموونەیی و یقارو ڤزوخڤشەویستی بوون، سەردەمەک کە تەنها سڤزو خڤشەویستی و پەییوەندییەکی ڤوکیانە مرڤقەکانی بە یەکتەری دەبەستەو، ئەک بەرژەوێندی تایبەتی و کەسی، بە هەموو پڤوهرڤک ئەو خەسەلەتەیی لە ژیانێ دوڤڤڤی مرڤقەکان هەبوو، ئەم ڤوونیان نەماو، بڤگومان هەموومان دەزانین کە ژیان پڤشەدەکەوت و ڤناغەکان دەگەتەن، ئەو ئاساییە و یاسای دینامیکیانەیی ژیانە، بە ڤام ئەوێ لەو نڤوهندەدا دەبڤشک و پیرزی خڤی بڤڤڤت، ژیانێ کەسەکانە.

گە ڤناکارییەکان، دەبڤ بەرمەبنای جوانترکردنی ژیان و خڤشەختکردنی زیاتری کەسەکان بڤت، ئەک لە ئاستی ڤوخی و دەروونیدا بیانڤووخڤڤت، چ دیاردەیک وەک تەکنەلۆژیای لە ئڤستادا ژیانێ ئڤمەیی ئاڤزو بڤ بەها کردووە؟ چڤن بڤتە هڤکاری تڤکدانی شیرازەیی کڤمەلایەتی کڤمەلگا؟ مرڤقی ئەو سەردەمەیی ئڤمە لە کوردستاندا، هەموو شتڤکی هەییە بەختەوێری نییە، بە پڤچەوانەیی دوڤڤڤ کە مرڤقەکان هیچیان نەبوو، سادە و ساکار دەژیان، بە ڤام بە ختەوێر بوون، بەرزنجی لە نیشاندنی سیماکانی ڤاڤردوودا، ناشرینییەکانی ئڤستامان دڤڤتە بەرچاو، وامان لڤدەکەت کە ئاخ بڤ ژیانڤک هەبکڤشین کە جارڤکی تردووبارە نا بڤتەو، شاعیر لەو دەقەیدا، دەگەتەو سەر هەموو دیاردەکانی ژیانێ ڤاڤردووی ئڤمە، یەک بە یەک دیمەنەکان دڤڤتەو بەرچاو، تا ئەو ڤادەیی خوڤنەر کە دەقەکە دەخوڤڤتەو، واهەست دەکات لەهەمان ئەو زەمەنەیی ڤاڤردوو دەژیت، چونکە ئەوێندە قوو ڤ بە دیمەنەکانی ژیانێ دوڤڤڤ گرڤمان دەداتەو، شاعیر لە گەلانیو بڤ ڤاڤردوو بەردەوام دەبڤت و ئەمجارەیان دەڤڤت:

بیری بارانی سەرپەه و..

تکە تکە دڤڤپە و..

باگوردان گەتەن و

دووکه ڤسڤای دار دەکەم..

شاعیر لە خستە ڤووی ئەم ئامرازو و ڤناەدا، شڤوێژیانی کڤمەلایەتی و ئەندازەسازی و بیناسازی مرڤقی کورد لە ڤاڤردوودا دەخاتە بەرچاو، لە ڤاڤردوودا، ڤوچڤکی گەرم لە نڤو ئەو خانووە قوڤینانە هەبوو، مرڤقگەلڤک لەو خانووانە دەژیان، کە ژیانێان تەژی بوو لە خڤشەویستی و میهرەبانی، ئڤستا و ڤرای ئەو هەموو ئاڤرتمان و خانووە

سهرنجراککش و نهخششراوانه‌ی به‌ردی مه‌مه، هیچ چٚژک له ژیا نکردن نابینین. ئەم خانووانه، وهک ئه‌وه وایه مرځی مردوو له نځویدا بژیت. خانووه‌کانمان گه‌وره و فراوان بوونه، به‌ام دځ و ځوهمان بچووک بوونه‌ته‌وه، ئه‌و ده‌مانه‌ی تکه تکی دځځ په ده‌هات و به با گوردان سهرخانووه‌کانمان ده‌گځځا، چٚژکی دیکه‌مان له زستان ده‌دیت، په یوه‌ندییه‌کی ترمان له گه‌ ځسروش و ده‌ورو به‌ر هه‌بوو. گونده‌کانی کوردستان له ځا‌بردوودا، هه‌مای بیناسازی کورده‌واری و نه‌خشه‌ی ئەندازه‌یی ئەق‌ی کوردی بوون، ئ‌ستا هه‌مان ئه‌و گوندانه نه‌ک مځکی هه‌سەنی گوند‌کی کورده‌وارییان له ده‌ستداوه، بگره‌ کات‌ سەردانیان ده‌که‌ین هه‌ر واهه‌ست ده‌که‌ین له شار‌کی بچووک‌داین.

چونکه هیچ مځک و سیمایه‌کی هه‌سەنی کورده‌واری له‌و گوندانه‌دا نه‌ماوه. ک‌ ئ‌ستا باگوردان له گوند به‌کار د‌ن‌ت؟ ک‌ ئاو ځ‌ش‌نی ځ‌ی ژ‌ر که پر‌کی به‌رخانوو‌کی قو‌ین ده‌کات که ب‌نی ځ‌ځ و ب‌نی ځ‌ځان کاست بکه‌ن؟ ئەم دیمه‌نانه‌ی دو‌ن‌ له گوند ده‌ماندیت، کوا له ئ‌ستادا بوونیان ماوه. له ځاستیدا هیچ بنه‌مایه‌کی ژیا نی ئ‌مه وه‌کو دو‌ن‌ نه‌ماوه‌ته‌وه. هه‌مووی که‌وت‌ ته‌ ژ‌ر کاریگه‌ریه‌تی و هه‌ژموونی دنیای نو‌ و ته‌کنه‌ل‌ژیا و م‌د‌رنه. دنیایه‌ک که مرځ‌قه‌کانی له قاو‌ی ځ‌یدا قه‌تیس کردووه و کردوونی به ځ‌ځ ب‌ت‌کی قسه‌که‌ر. ز‌ربه ده‌گمەن ئه‌و خه‌س‌له‌ ته‌ جوانانه‌ی مرځ‌قه‌کان ده‌بینین که له ځا‌بردوودا هه‌بوون. به‌رزنجی شاعیر که به ک‌ځ‌ځ‌ځ خه‌م و دنیایه‌ک ئاخ و تاسه‌ی قوو‌له‌وه بیرى ئه‌و هه‌موو جوانیانه‌ی دو‌ن‌ ده‌کات، مه‌به‌ستیه‌تی له ئ‌ستایه‌ک هه‌ب‌ت که هه‌مای ژیا ن‌کی ناشرین و ب‌ مانایه‌ ب‌ هه‌مووان ئەگەر ځ‌مان فریو نه‌ده‌ین. شاعیر دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌موو جوانیه‌کانی دو‌ن‌ د‌ن‌ته‌وه بیرخ‌ی، دوا‌جار نزا له خواده‌کات و ده‌ت‌:

ئە‌ی خودای ئە‌قین و جوانی..
حه‌وت سا‌ان له ج‌گه‌م بخه..
زمانم له گ‌ بخه.
به‌س بیرم ل‌ مه‌س‌نه..

ب‌گومان، مرځ‌ له ځ‌گه‌ی بیره‌وه درک ده‌کات و بیرده‌کاته‌وه، ئە‌وکاته‌ی بیرله‌کار ده‌که‌وت، مرځ‌ توانای ژیا نکردن و بیرکردنه‌وه‌ی نام‌ن‌ت، ئە‌گەر هه‌موو ئە‌ندامه‌کانی جه‌سته‌شی ساغ بن. شاعیر ته‌نها له ځ‌گه‌ی ئە‌و بیره‌وه ده‌توان‌ت بگه‌ځ‌ته‌وه جوانیه‌کانی دو‌ن‌ و یادگارییه‌کانی ځا‌بردوو. ئه‌و ده‌زان‌ت تازه‌گه‌انه‌وه ب‌ ئه‌و ځ‌ځانه به‌جه‌سته مه‌ح‌ه، ب‌یه تاکه شت‌ک که بتوان‌ت به هه‌یه‌وه بیر له‌جوانیه‌کانی دو‌ن‌ بکاته‌وه ئه‌وه‌یه، که ته‌نها به‌خیا و

بیرکردنه وه بگه ته وه ابردوو. بیه شاعیر نزا دهکات خودا ئه و
بیره له کار نه خات و نه یخافه نه، بیه ئه وهی بتوانه بیر له
ابر دوو بکاته وه که لای ئه وه های ژیا نه کی زرجوان و پیه هیه.
شاعیر به لایه وه ئاساییه خودا له په لوپی بخت و بیخاته نه وچه گه وه،
له بهرام بهر ئه وهی ته نها نه خافه و بتوانه بیر له ابر دوو
بکاته وه.

چونکه ته نها بیرکردنه وه له و زه مه نه، له ئه ستایه کی ئه ستادا
ناشریندا زگاریده کات. که بیرکردنه وه نه ما، ناتوانه جوانیه کانی
دو نه و یادگار ییه کانی ابر دوو، نه ته وه بهر چاوی خه. گه نه وهی
به رزنجی شاعیر به و تاسه قوو وه بیه ابر دوو، گه نه وه یه نه
ساده و اگوزهر وه ئه وهی له به شه کی زری شیعر ی شاعیرانی
ترده یبیین و به زمانه کی میلییان به یی ده که نه! گه نه وهی ئه و بیه
ابر دوو، گه نه وه یه که بیه زه مه نه که که پرسیارمان لادروست ده کات.

شاعیر له گه ی ئه و و نه وه، له به رده م ژیا نی ئه ستادا
امانده گرته و ناچارمان ده کات به راوردی ژیا نی ئه ستا به دو نه
بکه یین. پرسیار ی ئه وه مان لادروست ده کات که ئاخه ئه و جوانی و پاک ی و
میهره بانیه ی له ژیا نی دو نه ماندا هه بوو چی له هاته؟ ئه مه بوونی
ما وه. به رزنجی له گه ی ئه و شیعرانه وه، به راوردی کی وردی مر یی و
که مه یه تی و دهروونی تاکه کان، له ژیا نی ئه ستا و ابر دوو ده کات.
ستایلی ژیا نی هه ردوو زه مه نه که مان پیشان ده دات. به رزنجی شاعیر به
به وای من وه که خو نه نه که، مر یی ئه و سه رده مه نییه، ئه و مر یی نه و
ته که نه ژیا و ژا وه ژا وه ی ژیا ن و به نه نه بته بوونی مر یی که کان و
کا بوونه وهی به ها جوانه کانی ژیا ن نییه، ئه و مر یی زه مه نه که نییه که
بیه به ها ترین سه رمایه تیا یدا مر یی.

ئه و ده یه و ته ژیا نه که بژیت، مر یی تیا یدا ئاسووده بته. ئه و ده یه و ته
هیچی نه بته ژیا نی هه بته، په چه وانه ی ئه ستای ژیا نی تاکه کان، که
هه موو شته کیان له جوانترین و به ها دارترین و دواترین مه ده که کانی
ژیا نکردن هیه، به ام ژیا نیان نییه و هه ست به به خته وهی نا که نه.
دوا جار ده مه و ئاماژه به وه بده م که ئه زموونی به رزنجی به من وه که
خو نه نه که، ئه زموونی کی سه رنج اک شه و په شتریش له باره ی
شیعره کانی وه دواوم. ئه گه رچی زمانی شیعر ی ئه و شاعیره، زمانه کی
زیه ساده و ساکاره، زمانه که نییه نه له نا وه نه له فیه م ئه ستادا
گران بته، به لکو هه مان زمانی ئاساییه که به ام زمانه که دوو خاسیه تی
دیاری ته دایه که ئه وانیش له لایه که خو نه نه که اده گرته و پرسیار ی
لادروست ده کات، ئه وهی دوو ه میان زمانه که ده گه ته وه سه ر بچوو کترین

و په راوړن تر ټولو ډیر د دیارده و سیماکانی ژبان و له شاعران نه زیاتره تهو زیاتره
ده کاتوه، که څه هم په دې کې له نورو بنچینه یوکانی شاعر، بهوې که
و نه یو که بهرهم به نه ت، نه و ان تر درکې به نه کهن.

به و اناکه له هغو هولو ډیر دا که ملی نه کې مر ف زیاتری ته دا
تیریت، که س کی دیکه ه به ت جهودت ناجی به بیر به ت، گام شه وانه
عبره به کانی بیر به ته و له ته کست کی نه ده بیدا باسیان بکات. من
دوای خو نه وې نه و شاعر، واهه ست ده کم له زه مه ندا ژیاوم و
هه موو شته کانم بینو، که چي نه و کات من هر نه شوومه. به ام
نه و چیه و ات له ده کات هه ست به و ژیا نه بکه یت، به گومان شاعر.
شاعر نه که خو نه ر ډا ده گرت ده یکه نه ته و زه مه نه که که پرسیار بکات
و به راوردی ډا بر دوو به نه ستاو بکات و دوا جاریش خه س ته کانی
مر فې له هه ردوو سه رده مه که به ده ر بکه و ت.

* نه و نه کانی من دا ی هور دوه ډا بوون/شاعر/ ئیس ماعیل
به رزنجی/له به او کراوه کانی به نه وه به رایه تی چا کی و نه یی
هولو ر/2018.

سه دیق سه عید ډا ندزی